

ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΑΪΦΕΛ

Δικαίως ἐλέχθη ὅτι ὁ αἰὼν ἡμῶν θὰ ὀνομασθῆ διὰ τὰ ἔργα καὶ τὰς προόδους, τὰς ἐπιτελεσθείσας κατὰ τὸ διάστημα αὐτοῦ, «σιδηροῦς καὶ χαλύβδινος αἰὼν». Ὁ δὲ Γάλλος μηχανικός Γουσταῦος Ἀϊφελ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς μία τῶν ἰσχυροτέρων προσωποποιήσεων τοῦ πνεύματος τούτου τοῦ αἰῶνος διὰ τὸν γιγάντειον σιδηροῦν πύργον, ἐν ὕψωσιν ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως τῶν Παρισίων πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς παγκοσμίου Ἐκθέσεως τοῦ 1889 καὶ ὅστις κατέστησεν εἰς μικρὸν διάστημα τὸ ὄνομά του ἐνδοξον καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον. — Ὁ Γουσταῦος Ἀϊφελ ἐγεννήθη εἰς Διζὼν (διαμέρισμα τῆς Χρυσῆς Ἀκτῆς) τῷ 1832, ἐξῆλθε δὲ μετὰ λαμπρὰς σπουδὰς ἐκ τῆς σχολῆς τῶν τεχνῶν ἐν ἔτει 1855. Ὡς πρῶτον σπουδαῖον ἔργον αὐτοῦ ἀναφέρεται ἡ κολοσσιαία γέφυρα ἐν Βορδώ, ἣτις εἶνε ἐν τῶν μεγίστων καὶ ἐντελεστάτων τεχνικῶν ἔργων τῶν γαλλικῶν σιδηροδρόμων. Μετὰ τοῦτο μνημονεύονται διάφορα ἄλλα μηχανικὰ αὐτοῦ ἔργα, εἰς τὰ ὁποῖα μικρὸν κατὰ μικρὸν ὁ Ἀϊφελ ἀντικαθίστα πᾶσαν ἄλλην ὕλην διὰ τοῦ σιδήρου, οὗ ἐμελλεν ἀποκλειστικῶς νὰ κάμῃ χρῆσιν ἐν τῷ ἡμιώνυμῳ αὐτοῦ πύργῳ. Ὡς τὸ μηχανικὸν αὐτοῦ ἀριστοτέχνημα πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πύργου ἐθεωρεῖτο ἡ ἐν Καντάλ σιδηρᾶ ὁδογέφυρα τοῦ Γαραβῆ, ἣς τὸ μέγιστον τόξον ἔχει ὕψος 122 μέτρων καὶ ἀνοιγμα 165 μέτρων, τούτεστιν ἡ κορυφή τῆς στήλης τῆς Βανδῶμης, ἐπιτιθεμένης ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων, μόλις φθάνει μέχρι τοῦ θόλου αὐτοῦ. Ἄλλα ἔργα τοῦ Ἀϊφελ οὐχ ἦτον σημαντικά, ἐν τοῖς ὁποίοις ὁ μηχανικός κατάρθωσε νὰ συνδυάσῃ τιτάνειον ἐπιβολὴν μετὰ καλλιτεχνικῆς κομψότητος, εἶνε ἡ ἐπὶ τοῦ Δούρου ἐν Πόρτφ σιδηρότοξος γέφυρα, ἣτις ὑψοῦται 61 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ποταμοῦ, ὁ μεγαλοπρεπῆς σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τῆς Πέστης, ἡ γέφυρα τοῦ Σεγεδίνου ἐν Οὐγγαρία, ἡ κυρία πρόσοψις τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως τοῦ 1878 καὶ ὁ κολοσσιαῖος σιδηροῦς σκελετὸς τοῦ ἀγάλματος τῆς «Ἐλευθερίας φωτιζούσης τὸν κόσμον», τοῦ δωρηθέντος ὑπὸ τῆς Γαλλίας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Ἄλλὰ τὸ ἔργον, δι' οὗ ἡ φήμη τοῦ Ἀϊφελ ἐμεγαλύνθη καὶ κατέστη παγκόσμιος, εἶνε ὁ σιδηροῦς πύργος, ὁ ἐγερεθὲς ἐν μέσῳ τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως τοῦ 1889, ἐν τῶν θαυμασίων τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν, καὶ μέλλων νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν Παρισίων ὡς τὸ σύμβολον τῆς προόδου τῆς μηχανικῆς, λήγοντος τοῦ 19ου αἰῶνος. Κατ' ἀρχὰς πολλοὶ ἠγείραν φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ Πύργου φοβούμενοι ὅτι οὗτος διὰ τοῦ ὄγκου

καὶ τοῦ ὕψους του θὰ ἐσκίαζεν ἐντελῶς τὰ ὠραιότερα ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα τῶν Παρισίων, ἀλλ' ὁ φόβος ἀπεδείχθη μάταιος. Ὁ Πύργος οὐδὲν ἀπολύτως σκιάζει, οὐδὲν ἄλλο μνημεῖον ἀδικεῖ. Κατεσκευάσθη ἀποκλειστικῶς ἐκ σιδήρου κατόπιν ἀκριβεστάτων ὑπολογισμῶν περὶ τοῦ συνδέσμου τῶν διαφόρων σιδηρῶν τεμαχίων, τῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πίεσεως, τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς στερεώσεως τῶν διαφόρων μερῶν κτλ. Ὁ Πύργος τοῦ Ἀϊφελ στηρίζεται κατῶθεν ἐπὶ εὐρύτερης τετρατόξου βάσεως, ἣς ἐκάστη πλευρὰ ἔχει μῆκος 100 μέτρων, ὅπερ δηλοῖ ὅτι ὁ Πύργος κατέχει ἐν ὅλῳ ἐπιφάνειαν 10,000 τετραγωνικῶν μέτρων. Ὁ Πύργος ἐφ' ὅσον ὑψοῦται βραίνει στενούμενος, καταλήγει δὲ κατὰ τὴν κορυφὴν εἰς τροῦλλον. Ὀλίγον ἄνωθεν τῆς βάσεως ὑψοῦται ἡ πρώτη ὄροφή, ἐφ' ἣς ἰδρύθησαν διάφορα περίπτερα, ἐστιατόρια, καφενεῖα καὶ ἥτις ἔχει τὸ εὖρος μεγάλης πλατείας. Μέχρι τῆς πρώτης ὄροφῆς ἀνέρχεται τις δι' εὐρύτερων κλιμάκων. Ἐκεῖθεν αἱ κλίμακες στενοῦνται· ἡ μέχρι τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης ὄροφῆς ἀνάβασις καθίσταται δυσχερεστέρα, κατεσκευάσθησαν δὲ πρὸς ἀναβίβαξιν τῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ Πύργου μηχανικοὶ ἀνολκτεῖς (ascenseurs) Ἐπὶ τῆς δευτέρας ὄροφῆς ἡ παρισινὴ ἐφημερίς «Φιγαρῶ» ἐγκατέστησεν ὀλόκληρον περίπτερον, ἐν ᾧ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐκθέσεως τοῦ 1889 συντάσσεται, στοιχειοθετεῖται καὶ ἐκτυποῦται μικρὰ ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Φιγαρῶ τοῦ Πύργου Ἀϊφελ». Ἐπὶ τοῦ τροῦλλου τοῦ Πύργου, τὸν ὁποῖον περιθεῖε κυκλοτερῆς ἐξώστης, ὑψώθη παμμεγέθης ἠλεκτρικὸς φάρος, ἔχων φωτιστικὴν δύναμιν χιλιάδων κηρίων. Ὁ Πύργος τοῦ Ἀϊφελ ἔχει ὀλικὸν ὕψος 300 μέτρων, ὑποδιαίρουμενον κατ' ὄροφάς οὕτω :

1η ὄροφή :	58 μέτρα ὑπὲρ τὴν γῆν
2α »	58 » ἐπὶ πλεόν = 116
3η »	159 » » » = 273
Τροῦλλος	18 » » » = 291

Συγκρινόμενος ὁ Πύργος τοῦ Ἀϊφελ πρὸς τὸ ὑψηλότερον τῶν ἐπὶ γῆς μνημείων, τὸν ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκ γρανίτου ὀβελίσκον τοῦ Οὐασινγκτόνος, αἰρόμενον εἰς ὕψος 169 μ. 25, ὑπερβαίνει αὐτὸν κατὰ 130 μ. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς πρώτης ὄροφῆς (τὴν ὁποῖαν περιθεῖε ὑλοσκεπῆς στοὰ) εἶνε 4,200 τετραγωνικῶν μέτρων· ἡ δευτέρα ὄροφή ἀποτελεῖται ἐξ ὑλοσφράκτου αἰθούσης, ἣς ἐκάστη πλευρὰ ἔχει μῆκος 30 μέτρων· ἡ τρίτη ὄροφή, μέχρι τῆς ὁποίας εἶνε ἐπιτετραμμένη ἡ εἰς τὸ κοινὸν ἄνοδος, ἀποτελεῖ ὑπόστεγον ἐξώστην, ἔχοντα καθ' ἐκάστην πλευρὰν μῆκος 10 μέτρων· τὸ ἀνώτερον τοῦ Πύργου μέρος ἀπολήγει εἰς γεῖσα ἐξέχοντα κυκλοτερῶς, ὑποβαστάζοντα δὲ τὸν τροῦλλον καὶ τὸν φάρον. Ὁ τροῦλλος ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων ἀψίδων,

ἐφ' ὧν στηρίζεται ὁ φάρος· μικρὰ περιστροφικὴ κλίμαξ φέρει εἰς τὸν φάρον τοῦτον, εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἄλλος ἐξώστης, διαμέτρου 1,40 ἐκ., μετὰ μεταλλικοῦ φυλακείου. Ὁ ἐξώστης, εὐρισκόμενος ἀκριβῶς εἰς ὕψος 300 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως, εἶνε προωρισμένος εἰς ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις. Τὸ ὀλικὸν βᾶρος τοῦ Πύργου ἀνέρχεται εἰς 6,500,000 χιλιόγραμμα, μὴ ὑπολογιζομένου τοῦ βάρους τῶν λιθοκτίστων βάσεων, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ μνημεῖον. Ἐν ὄλῳ ἡ δαπάνη αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς 6,405,000 φράγκων, ἐξ ὧν τὸ 1,500,000 ἐχορήγησε τὸ Κράτος.

(Ἐκ τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ).

Δ. Γ. Κ.

ΦΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΡΙΣΛΕΡ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΔΩΔΕ

Μετάφρασις Χ. Ἀννίνου

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Πρὸ καιροῦ, πρὸ πολλοῦ καιροῦ ὁ κ. Σέβης εἶχε ζητήσῃ μίαν θέσιν ἐπιτρέπουσαν αὐτῷ νὰ προσθέσῃ πόρον τινὰ εἰς τὸ εὐτελεῆς του εἰσόδημα. Ἄλλ' ἀνεζήτει τοιαύτην θέσιν εἰς τὸ λεγόμενον ἐμπόριον « τοῦ ποδιοῦ » ἐπειδὴ ἡ κατάστασις τῆς υγείας του δὲν ἐπέτρεπεν αὐτῷ καθιστικὴν ἐπασχόλησιν.

Φαίνεται πράγματι ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἀπὸ τοῦ γάμου του, ὅτε ἐπεχειρεῖ σημαντικὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας καὶ εἶχε πρὸς τοῦτο ἵππον καὶ ἄμαξαν, ἐπαθεν ἡμέραν τινὰ σοβαρὰν ἀπὸ τῆς ἀμάξης πτώσιν. Ἡ πτώσις αὕτη, περὶ ἧς ἐλάλει εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἐχρησίμευεν ὡς δικαιολογία τῆς ἀκηδίας του.

Ἦτο ἀδύνατον νὰ συνομιλήσῃ τις μὲ τὸν κ. Σέβην, χωρὶς νὰ εἶπῃ αὐτῷ ἐμπιστευτικῶς:

— Γνωρίζετε τὸ πάθημα τοῦ δουκὸς τοῦ Ὀρλεάν; . . .

Καὶ προσέθετε τύπτων ἐλαφρῶς τὸ ἀπεψιλωμένον κρανίον του:

— Τὸ ἴδιον δυστύχημα συνέβη καὶ εἰς ἐμὲ κατὰ τὴν νεότητά μου.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς περιφήμου ἐκείνης πτώσεως πᾶσα ἐν τῷ γραφεῖοι ἐργασία τὸν κατεπτόει, περιωρίσθη δὲ μοιραίως εἰς τὸ ἐμπόριον « τοῦ ποδιοῦ ». Οὕτως ἐχρημάτισεν ἐκ περιστροφῆς μεσίτης εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν οἴνων, τῶν βιβλίων, τῶν ὕδνων, τῶν ὥρολογίων, καὶ ἄλλων προσέτι εἰδῶν. Δυστυχῶς ἀπέκαμνε ταχέως, οὐδέποτε εὕρισκε τὴν θέσιν του ἀρμόζουσαν πρὸς ἓνα πρῶτον ἐμπόριον ἔχοντα ἴδιον ὄχημα, μικρὸν δὲ κατὰ μικρὸν θεωρῶν πᾶσαν ἀσχολίαν ὡς ταπεινοτέραν δι' αὐτόν, ἐγήρασε καὶ κατέστη

ἀνίκανος, πραγματικῶς ὀκνηρὸς, κλίσιν ἔχων πρὸς τὴν ἄεργον περιπλάνησιν καὶ τὴν φλυαρίαν.

Πολλάκις ἠλεγξαν τοὺς καλλιτέχνας διὰ τὰς ἀλλοκότους ὁρέξεις των, διὰ τὰς ἐμφύτους ἰδιοτροπίας των, διὰ τὴν φρίκην ἣν αἰσθάνονται πρὸς τὸ κοινὸν καὶ σύνθηες καὶ ἐξ ἧς ἐκτρέπονται εἰς ὁδὸν ἀντίθετον· ἀλλὰ τίς διηγῆσεται πάσας τὰς γελοίας φαντασιοκοπίας, πάσας τὰς ἀνοήτους ἰδιοτροπίας δι' ὧν ὁ ἄεργος ἀστὸς ἐπιχειρεῖ νὰ πληρώσῃ τὸ κενὸν τοῦ βίου του; Ὁ κ. Σέβης εἶχεν ἐπιβάλει νόμους ὡς καὶ εἰς τὰς ἐκδρομάς του καὶ τοὺς περιπάτους του. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα, καθ' ὃ κατεσκευάζετο ἡ λεωφόρος Σεβαστουπόλεως, μετέβαινεν ἐκεῖ δις τῆς ἡμέρας διὰ νὰ ἴδῃ « ἂν ἡ ἐργασία προῦχῶρει ».

Οὐδεὶς ἐγίνωσκε κάλλιον αὐτοῦ τὰ φημιζόμενα ἐμπορικὰ καταστήματα, τὰ γνωστὰ διὰ τινὰ ἰδιαίτερα τοῦ ἐμπορίου εἶδη· συχνάκις δὲ ἡ κυρία Σέβης δυσαρεστουμένη νὰ βλέπῃ τὴν ἡλίθιον κεφαλὴν τοῦ συζύγου τῆς προσκεκολλημένην εἰς τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων, ἐνῶ αὐτὴ ἐπιδιώρθου δραστηρίως τὰ οικιακὰ ἀσπρόρουχα, ἀπηλλάσσετο πέμπουσα αὐτὸν ἔξω καὶ λέγουσα:

— Ξεύρεις . . . ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὁδοῦ τάδε, ὁποῦ πωλοῦν ὠραία τσουρέκια, . . . πήγαινε νὰ φέρῃς κανένα νὰ τὸ φάγωμεν ὕστερα ἀπὸ τὸ γεῦμα.

Καὶ ὁ σύζυγος μετέβαινεν, περιπλανᾶτο μετὰ τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων τῶν βουλεβάρτων, ἀνέμενε τὸ λεωφορεῖον, διήρχετο τὸ ἡμισυ τῆς ἡμέρας διὰ ν' ἀγοράσῃ δύο τσουρέκια τῶν 15 λεπτῶν, τὰ ὁποῖα ἐκόμιζε θριαμβευτικῶς εἰς τὸν οἶκον ἀπομάσσων τὸ μέτωπον.

Ὁ κύριος Σέβης ἠγάπα πολὺ τὸ θέρος, τὰς μεγάλας πεζῆ ἐκδρομάς διὰ μέσου τῆς κόνεως τοῦ Κλαμαρ ἢ τῆς Ρομαϊμβίλης, τὸν θόρυβον τῶν ἐορτῶν, τὰς συναθροίσεις τοῦ πλήθους. Ἦτο ἐξ ἐκείνων οἵτινες μεταβαίνουν μίαν ὀλόκληρον ἐβδομάδα πρὸ τῆς 15 Αὐγούστου διὰ νὰ ἴδωσι τὰς προετοιμασίας τῆς φωταψίας, τοὺς φανούς, τὰ ἱκρία. Ἦ σύζυγός του δὲν παρεπονεῖτο διὰ τοῦτο· τούλάχιστον δὲν ἐβλεπεν ἐνώπιόν της τὸν αἰώνιον ἐκείνον μεμψιμοῖρον περιφερόμενον ἐπὶ δλοκλήρους ἡμέρας περίξ τῆς ἔδρας τῆς μὲ σχέδια γιγαντιαίων ἐπιχειρήσεων μὲ συνδυασμοὺς ἐκ τῶν προτέρων ἀποτυγχάνοντες, μὲ ἀναπολήσεις τοῦ παρελθόντος, μὲ τὴν μανίαν τοῦ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ κερδήσῃ χρήματα.

Οὐδ' αὐτὴ ἡ ταλαίπωρος ἐκέρδιζεν· ἀλλ' ἠξέουρε τόσο καλὰ νὰ ἐξοικονομῇ, τόσο καλὰ ἀνεπλήρου τὰ πάντα ἡ θραυμασία φειδῶ της, ὥστε οὐδέποτε ἦ πενία, καὶ περ συνορεύουσα μὲ τὴν μεγάλην αὐτῶν στενοχωρίαν, δὲν εἶχε κατορθώσῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ τρία ἐκεῖνα δωμάτια, τὰ πάντοτε καθάρια, νὰ καταστρέψῃ τὰ